Lietas Nr. 11091126408
Lietas arhīva Nr. K30-0399-13/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese D.Bambere

ar sekretāri /sekretāre/piedaloties prokurorei D.Kušnerei

zvērinātam advokātam S.Sproģim

2013.gada 9.oktobrī

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3 krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas, un tiesa

konstatēja:

ka /pers. B/ nodarīja tādus tīšus miesas bojājumus, kas bija par iemeslu redzes zaudēšanai, ja tas saistīts ar vispārējo darbspēju paliekošu zaudējumu ne mazāk kā vienas trešdaļas apmērā (smags miesas bojājums), un proti:

2008.gada 5.septembrī ap pl.22.00, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, viņš, atrodoties pie alus bāra /adrese/, dusmu vadīts, piegāja pie /pers. C/, izrāva viņai no rokām mobilā telefona austiņas un, atvēzējies no visa spēka, iesita ar tām /pers. C/ labās acs apvidū, kā rezultātā viņai nodarīti šādi miesas bojājumi – labās acs ābola sasitums ar saasiņošanu acs ābolā, un priekšējā kamerā, varavīksnes atraušanās no starenes, tīklenes atslāņošanās, svešķermenis deguna mīkstajos audos. Minētie miesas bojājumi izsauc vispārējo darbspēju paliekošu zaudējumu 35% apmērā, sakarā ar redzes zaudējumu labai acij, pēc šīs pazīmes kvalificējami kā smagi miesas bojājumi. Pēc izdarītā sitiena /pers. B/ no notikuma vietas aizbēga.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas.

Nopratināts tiesas sēdē kā apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja.

Apsūdzētais tiesas sēdē izteicalūgumupar to, ka nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi. Norāda, ka viņam ir skaidras pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas.

Uzklausot apsūdzētā, viņa aizstāvja, un prokurora viedokli, kā arī pārbaudot lietas materiālus, nešauboties par /pers. B/ vainu, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta 1.-3.daļu, nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz visu apsūdzību, tiesas sēdē pārbaudot apsūdzētās personas raksturojošus datus.

Tiesa uzskata, ka **/pers. B/** nodarījums ir kvalificēts pareizi pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas.

Nosakot sodu, tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta 1.daļu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Par apsūdzēto noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/, LR pilsonis, neprecējies, ar pamatizglītību, nestrādā, dzīvo /adrese/, agrāk tiesāts, pēdējo reizi 2009.gada 27.februārī ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 185.panta 1.daļas, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem, 2010.gada 19.maijā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas lēmumu, tika nolemts noteikto sodu izpildīt un noteikt /pers. B/ sodu-brīvības atņemšanu uz vienu gadu, sods izciests. Nesastāv Garīgās veselības valsts aģentūras uzskaitē, sastāvēja narkoloģijas kabineta uzskaitē no 2003.gada 29.marta līdz 2005.gada 7.martam.

Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu, apsūdzētā atbildību mīkstinošie apstākļi ir tie, ka viņš vaļsirdīgi atzinies nozieguma izdarīšanā un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu par atbildību pastiprinoši apstākli tiesa uzskata to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē. Pirmstiesas izmeklēšanā prokurors kā atbildību pastiprinošu apstākli norādīja to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu. Tiesas sēdē prokurors lūdza šo atbildību pastiprinošo apstākli izslēgt. Tiesa lūgumu uzskata par pamatotu un apmierināmu.

Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus, apsūdzētā personību un attieksmi pret izdarīto, līdz ar to tiesa atzīst par lietderīgu piemērot viņam sodu, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu. Tiesa atzīst, ka iespējams apsūdzētajiem noteikt sodu, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, tas ir, piemērojot sodu nosacīti, jo tiesa ir guvusi pārliecību, ka apsūdzētais neizciešot sodu, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus**.**

Izvērtējusi pierādījumus par cietušās /pers. C/ pieteikto kaitējuma kompensāciju - morālo kaitējumu 1000,00 Ls apmērā, tiesa to atzīst par pamatotu un apmierināmu daļēji. Savukārt kompensāciju par materiālo kaitējumu 160,41 Ls apmērā tiesa uzskata par pamatotu un apmierināmu.

Civillikuma 1635.pants noteic, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Atbilstoši šī panta trešajai daļai, gadījumos, kad pret personu vērstais nodarījums izpaudies kā noziedzīgs nodarījums pret dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam ir nodarīts morālais kaitējums.

Līdz ar to, kā tas norādīts Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā, pieteikumā par radītā kaitējuma kompensāciju kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām sāpēm tikai jānorāda, bet tiesas kompetencē ir noteikt tās apmēru.

Nepārprotami iepriekšminētais attiecināms uz noziedzīgu nodarījumu par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, jo /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā apdraudēta cietušās veselība.

Savukārt, Kriminālprocesa likuma 350.-353.pants, noteic kārtību, kā kriminālprocesā atlīdzināms morālais aizskārums.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Saskaņā ar Eksperta atzinumu Nr. 7-661 (l.l.68.-70.) cietušajai /pers. C/ noziedzīga nodarījuma rezultātā nodarīti smagi miesas bojājumi.

Morālā kaitējuma apmēru cietusī /pers. C/ novērtējusi 1000,00 Ls apmērā.

Lemjot jautājumu par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru cietušajai, tiesa ņem vērā, ka morālā kaitējuma atlīdzinājums ir tikai viens no kompensācijas veidiem kā gandarījums un nevar tikt aizstāts ne ar materiālo kompensāciju, ne ar kompensāciju par cietušajiem nodarīto veselības kaitējumu. Tiesa ņem vērā, ka noziedzīgs nodarījums vērsts pret cilvēka veselību, kas ir būtiska kvalitatīvas dzīves nodrošināšanai. Tiesa novērtējusi pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tā pamatojumu, izvērtējusi samērīgumu un atbilstību nodarītajam kaitējumam, par adekvātu uzskata noteikt morālā kaitējuma kompensāciju 300,00 Ls apmērā.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētais /pers. B/ ir atbrīvojams no samaksas valsts labā par aizstāvja palīdzību, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 85.panta 1.daļas 1.punktu, jo viņš nestrādā un viņam nav nekādu ienākumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512.p., 514.p., 520.p., 524.p., 527.p., 528.p., 529.p., 530.p., tiesa

nosprieda:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem, uzliekot par pienākumu /pers. B/ piedalīties Valsts probācijas dienesta noteiktajās programmās pēc Probācijas dienesta norādījuma.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/ kompensāciju par morālo kaitējumu 300,00 Ls apmērā un kompensāciju par materiālo kaitējumu 160,41 Ls, kopā 460,41 Ls (četri simti sešdesmit lati un 41 santīms).

No izdevumiem par advokāta pakalpojumiem /pers. B/ atbrīvot.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena-2013.gada 21.oktobrī.

Tiesnese **D.Bambere**